:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

 \dots :Author: Emin Reşah \dots :Date: <12052 - Fri 21:24>

İnsan özgürlük ister, ancak belirsizlikten korkar. Çok zaman belirsizlik korkusu, özgürlük talebinden derindir. Bu sebeple özgürlük isteyenlerin en önemli vazifesi, insanların belirsizlik korkusunu gidermektir. Çoğu zaman tam tersi olur, özgürlük isteyenler bunu belirsizlikle karıştırır ve varolan belirmişleri de yok etmeye uğraşır.

Çoğunun yönetici denen ve asıl vazifesi belirsizlikleri yok etmek olan bir merciye ihtiyaç duymasının altında bu belirsizlik gerilim yatar. Yönetici yönetilenden daha akıllı değildir, olması da gerekmez, sadece bir durumda belirsizliği yok edecek daha büyük cesareti vardır.

Hiçbirimiz duygularımızdan, geleceğimizden, yaşadıklarımıza karşı geliştirdiğimiz tavırdan emin olamıyoruz. Belirsizlik her yerde. Belirsizlik hayatın kendisi. Buna karşı geliştirdiğimiz çarelerin hepsi bir otorite bulmanın varyasyonları. Hemen her zaman otoriteden sıkılmak da mukadder. Bu ikisinin ortası yok mu?

İnsan belirsizlikle mücadelesini derinleştirdiği ölçüde otorite ihtiyacından kurtulur. Bunu yapmadan önce otoriteden şikayet etmesi, her durumda mutsuzluğu tercih etmesi demektir, çünkü belirsizliklerle yaşamayı bilmeyen, onların varlığından, otoriteden olduğu gibi sıkılacak ve yine mutsuz olacaktır.

Ve yine otoriteden de, belirsizlikten de korkmayan, her ikisini de idare etmeyi bilen, nihayetinde bu dünyadaki en kabiliyetli insan olacaktır.